

1 EXT. - LEJLIGHED TAG - DAG

1

Albert (11) leger på taget med sin ven Theodor (11)

De laver fakler og leger at de er i krig.

ALBERT

BOOM POW!

Albert kaster sig ned til jorden og tager en dyb indånding. Han tager sit håndled op til munden. Det begynder at bippe

ALBERT

Kalder Theodor, kan du høre mig????

Det ser ikke godt ud, der er alt for mange Theodor...

Theodor som ellers sidder på huk, tager også sit håndled op til sin mund, endnu engang høres bip lyden.

THEODOR

Albert jeg springer ud fra helikopteren nu! Bare vent, jeg kommer og hjælper dig.

Bombelyde og skudlyde høres. Theodor rejser sig op og laver rullefald ned til jorden med et brag. (voldsomme lyde høres af helikoptervinger). Theodor tager stille og roligt sin hånd op til sin mund, en aller sidste gang, og får hvisket ind i sit håndled

THEODOR

Albert! Min faldskærm faldt af, jeg tror ikke jeg klarer det...

ALBERT

Nej! Jeg skal nok hjælpe dig! Hører du mig, jeg skal nok hjælpe

2 INT. - MORS VÆRELSE - DAG

2

Albert sidder ved siden af sin mor, Emma (38) som ligger i hendes seng. Hun har ikke noget hår, og ved siden af hende er en respirator, der fører en ledning op til hendes næse og giver hende ilt. Albert stryger hende på kinden.

ALBERT

100 soldater kom svævende ned fra himlen med medicin i deres lommer. De var selvfølgelig iført grønne dragter, fordi de skulle matche deres faldskærme. Og de fløj

(MORE)

(CONTINUED)

ALBERT (cont'd)
 igennem himlen lidt ligesom fuglene
 gør. En af dem mistede sin
 faldskærm, og han faldt flere meter
 ned. Men hans kammerater stod klar
 dernede og tog godt imod ham, da
 han ramte jorden.

Alberts mor smiler til Albert. Albert smiler igen. Ude på den anden side af døren høres en stemme, det er Emmas hjemmesygeplejerske Clara (35).

Albert rejser sig op og går hen til døren som står på klem. Ud af døren ser han Clara snakke med hans far, Morten (40). Hans far gnider i sine øjne og tager bagefter sin hænder op foran sin mund. Albert kigger tilbage på sin mor som sover sødt i sin seng.

Man kan se Albert der lytter med igennem dørsprækken.

MORTEN
 Hvor lang tid regner du med hun har
 tilbage?

SYGEPLEJERSKE CLARA
 Jeg tror bare at i skal bruge så
 meget tid som muligt med Emma. Det
 vigtigste er at få sagt ordentligt
 farvel når den tid kommer.

3 EXT. - LEJLIGHED TAG - DAG

3

Albert og Theodor sidder på taget af deres lejlighed. De kigger udover kanten. Albert sidder med en soldat figur i den ene hånd og dens faldskærm i den anden. Den er nemlig faldet af.

Theodor sidder med en soldat i hånden der stadig har faldskærm på, han kaster den udover og soldaten begynder at svæve.

THEODOR
 Din soldat ser vist ikke så godt
 ud.

Stilhed.

Theodor tager en ny soldat op af lommen, og rækker den til Albert

THEODOR
 Her er en ny

(CONTINUED)

ALBERT

Jeg skal bare lige fikse den, så er den så god som ny.

Albert sidder med figuren i hånden. Han prøver stadig at få faldskærmen på igen.

THEODOR

Hvordan går det egentlig med din mor?

ALBERT

Hun bliver altid vildt glad når hun hører om svævende soldater. Det er som om hun bliver rask hver gang jeg snakker om dem

Theodor kaster endnu en soldat ned.

ALBERT

Måske hvis vi kaster noget helt andet ned, måske noget større. Så vil hun blive så glad, at hun ikke har brug for medicinen og al det.

Stilhed

THEODOR

Hvad med noget levende?

ALBERT

Er det ikke farligt?

Theodor måler en faldskærm der sidder fast på en af soldaterne. Han drejer hovedet, tøver lidt.

THEODOR

Nej nej.

Han blinker lidt med det ene øje imens han kigger på faldskærmen

ALBERT

Okay, hvad tænkte du på at kaste udover?

THEODOR

Palle.

Albert kigger skræmt på Theodor.

ALBERT
Vil du kaste Palle udover?!

Theodor nikker

ALBERT
Du er sindssyg

THEODOR
Nej kom nu Albert, for en god sag.

Nogen sekunders stilhed inden Albert fletter sine fingrer og tager dem op til munden og nikker.

4 INT. - ALBERTS VÆRELSE - DAG 4

Albert er på sit værelse. Han står og kigger ned på sin skildpadde. Skildpadden er i et akvarium agtigt glas med soldater gemt imellem bladene. Han tager den op i sin hånd og hånden helt op til sit ansigt. Albert kigger stolt på Palle og løber op på taget til Theodor. Stadig med Palle i hånden.

5 EXT. - LEJLIGHED TAG - DAG 5

Albert står på kanten af taget med Palle i hånden. Palle har en af de små soldatfigurers faldskærm på.

Albert tager sin hånd op til munden, et bip høres

ALBERT
Mission skildpadde redder dagen er klar.

Albert kigger ned, på jorden står Theodor. Han vifter med hænderne for at indikere at han er klar.

Albert strækker sine arme og fører dem udover kanten på lejligheden. Palle er i hænderne på Albert. Albert kigger på Palle.

ALBERT
Palle! Du bliver den første skildpadde der nogensinde har sat sin skal i luften.

Albert hører en stemme, det er Theodors

THEODOR(O.S)
Albert?? Albert er du klar??!

Stilhed.

ALBERT
(Hvisker) Det skal nok gå, det skal
nok gå...

Alberts arme er stadig strakte. Skud- og helikopter lyde høres. I det øjeblik han lukker sine øjne, falder Palle ned og lydene stopper.

Albert klemmer sine øjne sammen. Han åbner dem stille og roligt i frygt for at se noget han ikke har lyst til at se. Han kigger udover kanten, hans øjne bliver store.

6 INT. - MORS VÆRESLE - DAG

6

Albert sidder ved siden af sin mor i hendes seng. I hånden har han sin skildpadde. Han laver fagter mens han holder skildpadden i hånden, så det ligner den flyver.

Albert smiler stort.

ALBERT
Shuuu Whuuh...

Albert svinger skildpadden fra side til side

ALBERT
Palle fløj mor! Han svævede og
faldt igennem luften. Landede og
overlevede. Han fløj præcis ligesom
alle mine soldater gjorde.

ALberts mor ligger stille, hun har fået det dårligere.

ALBERT
Kom nu mor, jeg skal nok fortælle
videre, bare smil en lille smule...
Palle fløj jo!

Albert ligger sin hånd oven på sin mors hånd.

Albert bliver ved med at fortælle om hans skildpadde. Alberts far kommer ind ad døren og sætter sig ved siden af Albert.

ALBERT
Jeg vil vædde med at Palle ville
være den bedste soldat hæren
nogensinde ville få.

MORTEN
Albert... kan vi snakke sammen et
øjeblik?

Albert kigger på faren og laver et "shh" tegn til ham. Han hvisker

ALBERT
Jeg er ved at redde hende...

MORTEN
Albert...

Albert kigger op på sin far og afbryder ham.

ALBERT
Hun har det jo allerede meget bedre.

7 EXT. - LEJLIGHED TAG - DAG

7

Drengene sidder på taget igen.

THEODOR
Jeg er bare glad for at Palle overlevede...

Stilhed.

THEODOR
Hvordan gik det så med din mor?

ALBERT
Du skulle have set hendes ansigt. Hun lyste helt op, da jeg fortalte hende om Palle.

Stilhed.

ALBERT
Ja.. hun rejste sig endda helt op!

Theodor har fået øjenkontakt med Albert. Albert smiler og tager sin hånd op til sin mund

ALBERT
Hvad siger du sergent. Bare en sidste gang? Jeg tror virkelig at hun vil blive fuldstændig rask denne gang.

THEODOR
Fint...

Albert smiler stort.

(CONTINUED)

THEODOR
Men ehm, hvad skal det så være
næste gang?

ALBERT
Din hund!

THEODOR
MIN HUND?

Albert og Theodor kigger i stilhed udover byen. Albert
smiler og Theodor ser bange ud.

ALBERT
Lad nu være, tænk på hvor
fantastisk det ville være for den.
Din hund som svæver i luften, med
vores faldskærm. Den glider jo bare
ligeså stille ned.

THEODOR
Lad nu være, det jo vildt farligt.

Albert smiler helt vildt.

THEODOR
Albert... seriøst det kommer ikke
til at ske.

Alberts smil falder.

ALBERT
Du har sikkert ret. Balder kan ikke
gøre det.

Han kigger ned i jorden.

Stilhed.

THEODOR
Hvis det betyder så meget for dig
så skal jeg nok gøre det.

ALBERT
(hvisper til sig selv) Hvorfor har
jeg ikke tænkt på det?

Stilhed.

Albert kigger på soldaten han sidder med.

8 INT. - ALBERTS VÆRESLE - DAG 8

Albert rør ved soldatens ansigt. I et halvnær ser man at vi nu befinder os på Alberts værelse

MONTAGE faldskærm start:

- Albert åbner sin skuffe
- Sakse ses
- Albert klipper i noget sølv stof.
- Sytråd og nåle ses
- En cirkel af skiftevis hvidt og sølv stof ses, Albert sidder med den i hånden

MONTAGE slut

Albert tager den endnu ikke helt færdige faldskærm og holder den op imod lyset.

9 EXT. - LEJLIGHED TAG - EFTERMIDDAG / AFTEN 9

Albert står på kanten af taget. Han kigger udover og ned på jorden. Der er langt ned, Albert ser bange ud.

Albert lukker øjnene, militær lyde høres endnu engang.

ALBERT

1., 2.,

Han tager en dyb indånding. Han ryster mere og mere i takt med at han tæller til fem.

ALBERT

3., 4.,

Albert bukker sine ben og gør klar til springet.

En skikkelse kommer frem bag Albert. Det er Theodors.

THEODOR

Hvad laver du Albert?!?

ALBERT

Jeg redder hende!

Theodor løber hen til Albert.

(CONTINUED)

THEODOR

Det er for farligt Albert!

Albert kigger udover byen, kigger ned på jorden.

THEODOR

Du kommer ikke til at overleve det
fald

Albert lukker sine øjne, trækker vejret dybt.

Theodor er forpustet efter at have løbet. Han hvisker

THEODOR

Generel, hun bliver ikke rask. Hun
kommer aldrig til at blive rask.

Albert kigger op imod himlen inden han falder ned på jorden,
og sætter sig på sine knæ.

ALBERT

Sergent. Jeg ved ikke hvad jeg skal
gøre.

10

INT. - MORS VÆRESLE - AFTEN

10

Albert og hans far sidder på hver sin side af morens seng.

De holder begge to Alberts mor i hånden. Rundt om står
lægefolkene.

MORTEN

Albert.. Vil du fortælle mor en
sidste historie?

Stilhed.

Alberts far prøver at smile en smule til Albert. Han hvisker

MORTEN

Jeg kan godt starte; Selvom det er
aften, forhindrer det ikke
soldaterne i at flyve.

Clara kommer hen og hvisker i farens øre

SYGEPLEJERSKE CLARA

Jeg går udenfor et øjeblik.

Faren nikker.

(CONTINUED)

ALBERT
Sekundet inden soldaterne rammer
jorden efter at have fløjet,
spredter de armene for at mærke
luften mellem deres hænder en aller
sidste gang...

Der falder en tåre på Alberts kind. Han klemmer i sin mors
hånd.

ALBERT
Undskyld mor. Jeg kunne ikke gøre
det..

Albert kigger over imod sin far

ALBERT
Det min skyld hun ikke blev rask.

MORTEN
Albert... Nej, det må du altså
aldrig tro. Der er intet der er din
skyld.

Alberts far tager fat i Alberts hånd.

MORTEN
Ved ud hvad der sker med folk der
har været i militæret?

ALBERT
Nej.

MORTEN
Normale soldater svæver jo nedad.
Men mor, hun får en helt speciel
faldskærm der flyver opad i stedet
for. Op til himlen selvfølgelig.

ALBERT
Er det den gule faldskærm hun
svæver derop i?

MORTEN
Det kan du tro.

ALBERT
Jeg vidste hun ikke bare ville få
en grøn ligesom alle de andre.

Albert tager fat i hans mor og fars hånd. De sidder i
stilhed på hver sin side af moren.

11 EXT. - LEJLIGHED TAG - NAT

11

Drengene sidder på taget igen.

De kigger udover byen. Albert har røde øjne og er helt grædefærdig. Ved siden af dem ligger der nogen soldat figurer.

ALBERT

Vil du hjælpe mig med noget ikke farligt?

Albert tager en lanterne op af sin lomme, han sidder og piller en smule med den.

ALBERT

Kan du huske min mor altid blev glad, når hun hørte om soldaterne og faldskærmene.

Theodor nikker.

ALBERT

Jeg tænkte på at give hende en soldat. Vi kan måske bare sende den op i stedet for ned, denne gang.

Albert viser Theodor lanternen som han har i hånden. Han tager en af soldaterne op, der ligger ved siden af dem. Theodor tager lanternen fra Albert og holder den op imellem sine hænder.

THEODOR

Det vil jeg gerne.

Albert smiler for første gang en lille smule. Han hænger soldaten på lanternen. Den hænger i bunden af lanternen på det ligner at soldaten flyver. Albert tager en lighter op af lommen.

Theodor holder lanternen oppe. Albert tænder lanternen så den begynder at flyve.

ALBERT

Jeg elsker dig mor.

Han smiler igen en lille smule, imens han kigger op på lanternen.

Drengene kigger udover byen og kameraet tilter op i himlen hvor lanternen svæver.

(EKSTRA SCENE:)

En soldat figur falder langsomt ned fra himlen.